

[Alfred Jensen.]

plinære Midler, men helt urimeligt bliver det dog, naar man ikke kan faa oplyst, hvilke disciplinære Midler der er tænkt paa. Men jeg har altsaa ikke kunnet vinde Ørenlyd for mine Synspunkter, og der er ikke opnaaet nogen Ændring paa dette Omraade.

Dernæst fandt jeg, at det var rimeligt, om man i et saadant Lovforslag præciserede, hvilke Rettigheder Mandskabet har. Heller ikke det fandt Naade for de øvrige Udvalgsmedlemmers Øren. Det blev afvist bl. a. under Henvisning til, at der ikke i vor Forsvarsordning findes Bestemmelser om Mandskabets Rettigheder. De faa Rettigheder, det har, fastsættes administrativt. Jeg kan ikke se, at en Forsømmelse paa dette Omraade i Hærloven kan begrunde, at man ogsaa undlader at gennemføre en rimelig Ordning i Hjemmeværnet. Men dernæst maa man gøre sig klart, at ved Hjemmeværnsordningen drejer det sig om noget andet end en Hærordning. Her foreligger der en Sammenblanding af militære og civile Forhold, som gør det ønskeligt, at det mere tydeligt fastsættes, hvilke Rettigheder Mandskabet har. Som det nu er, overlades det faktisk til Administrationen og vel højest sandsynligt til Domstolene at afgøre, hvilke Rettigheder Mandskabet har. Det finder jeg ikke rigtigt, og jeg beklager, at man ikke paa de to nævnte Omraader har kunnet tiltræde de Synspunkter, jeg har gjort gældende. Hvis man havde ændret ved Forslaget paa dette Punkt, havde man dog i det mindste fjernet et Par Urimegheder i Forbindelse med denne Ordning, men jeg indrømmer, at selv om det var sket, vilde Forslaget ikke have faaet en Karakter, saa det blev tilfredsstillende for os. Vi maatte tage Afstand fra Forslaget, selv om man havde gennemført saadanne Ændringer.

Jeg har allerede ved første Behandling redegjort for vore Synspunkter og understreget, at vi har været og stadig væk er Tilhængere af et lovfæstet Hjemmeværn. Jeg har ogsaa fastslaaet, at vi ingen Betænkeligheder havde ved at gennemføre en saadan Ordning selv uden Forbindelse med en endelig Forsvarsordning, men Forudsætningerne for, at man gennemførte Ordningen, var naturligvis, at den var et Led i de almindelige Bestræbelser paa at sikre Freden og sikre vor nationale Uafhængighed.

Ved Lovforslagets første Behandling har jeg paavist det ejendommelige i, at man gennem tre Aar har modsat sig Gennemførelse af et lovfæstet Hjemmeværn, ja, endog har modsat sig at yde de nødvendige Tilskud til en tilfredsstillende Drift af Hjemmeværns-

foreningerne, og at man saa nu i Høj og Hast skal have gennemført en Ordning. Jeg har udtalt min Tvivl om, at det, der forbedretes, tjente de Formaal, som man foregav. Tiden, der er gaaet siden, har ikke svækket min Tvivl, jeg kan sige tværtimod. Men selv om vor almindelige Politik, vor Stilling til Fredens Kræfter, er Hovedgrundlaget og maa være Hovedgrundlaget i vore Bestræbelser for at sikre Freden og den nationale Uafhængighed, betyder det dog ikke, at vi, selv om vi har Tvivl angaaende den Politik, der føres, selv om vi ikke godkender den, ikke vil være med til at drøfte en Lovfastelse af Hjemmeværnet. Det vilde vi meget gerne være med til, men Betingelsen maatte naturligvis være, at den Hjemmeværnsordning, der blev foreslaaet, var en Ordning, der opfyldte de Betingelser, som maa kræves, for at en saadan Ordning virkelig kan blive et folkeligt Forsvarsberedskab.

Ved første Behandling har jeg altsaa redegjort for vore Synspunkter. Jeg finder det alligevel rigtigst kort her at fastslaa, hvad vi mener maa være Grundlaget for en Hjemmeværnsordning, der skal være i Stand til at løse de Opgaver, som i en given Situation kan komme til at foreligge for vort Folk og vor Nation. Hvis et Hjemmeværn virkelig skal løse disse Opgaver, maa der være Tale om en virkelig bred, folkelig Forsvarsbevægelse, hvor det civile Element bliver det bærende. Folkets Organisationer maa drages med ind i det; det drejer sig om Sports- og Idrætsorganisationer, Ungdomsorganisationer, Fagforeninger, Lejerorganisationer o. lign. Dernæst bør Ordningen hvile paa Frivillighedsprincippet. Jeg har gjort Bemærkninger ved første Behandling om, at det maaske kunde komme til at knibe med tilstrækkelig Deltagelse, men saa vilde man gennem obligatorisk Udskrivning kunne skaffe den nødvendige Dækning. Hvis man drager de folkelige Organisationer ind i Forsvarsberedskabet, hvis man bygger hele Ordningen op paa frivillig Deltagelse, vil det være muligt at sende de bedste Folk ind i Hjemmeværnet, saa vil det være muligt at skabe det Samarbejde, som er nødvendigt for at faa en virkelig Indsats af Folkets Kræfter og sikre, at det civile Initiativ, der spillede saa stor en Rolle i Modstandskampen, kan udnyttes fuldt ud i en kommende Situation. Jeg vil tro, at et saadant Samarbejde giver det rette Grundlag for, at de, der skal være Ledere inden for Hjemmeværnet, netop udgaar af Folkets Rækker, deltager i Folkets daglige Kamp, er knyttet til Folket i det daglige Liv, og det vilde ogsaa give Mulighed for, at Mandskabet kunde